

Ruth Ware

New York Times best selling συγγραφέας του *Η γυναίκα στην καμπίνα 10*

ΧΙΟΝΟ

ΣΤΙ

ΒΑΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Μετάφραση:
Αντώνης Καλοκύρης

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Από τη σελίδα «Η ομάδα μας» στον εταιρικό ιστότοπο του Snoop¹

Γεια. Είμαστε το Snoop. Θέλουμε να μας γνωρίσεις, να μας στείλεις μηνύματα, να μας σνουπάρεις –ό,τι σου κάνει κέφι. Είμαστε πολύ κουλ. Εσύ;

Τόφερ Σεντ Κλερ-Μπρίτζες

Ποιος είναι το νούμερο ένα; Αν δικαιούται κάποιος τον τίτλο, αυτός είναι ο Τοφ. Συνιδρυτής του Snoop (μαζί με την πρώην σύντροφο, μοντέλο/καλλιτέχنيδα/επαγγελματία και σκληρό καρύδι @evaluation), έχει τον πρώτο λόγο. Αν δεν είναι στο γραφείο του, μάλλον κάνει σνούμπροντ στο Σαμονί, χτυπιέται στο κλαμπ Μπέργκχαϊν του Βερολίνου ή αράζει κάπου. Τον βρίσκεις στο Snoop στο @xthopher ή μέσω του βοηθού του, Ίνιγκο Ράιντερ –του μόνου ανθρώπου στον κόσμο που λέει στον Τόφερ τι να κάνει.

Ακούει: Όσκαρ Μουλέρο / Like a Wolf

¹ Σ.τ.Μ.: Snoop (πρφ. σνουπ) στα αγγλικά σημαίνει ψάχνω, σκαλίζω, κατασκοπεύω. Η υπόθεση του βιβλίου αφορά την επινοημένη νεοφυή εταιρεία Snoop και την ομώνυμη εφαρμογή για ηλεκτρονικές συσκευές. Η λειτουργία της εφαρμογής εξηγείται στο κείμενο. Στο πρωτότυπο χρησιμοποιούνται λέξεις που προκύπτουν από το όνομα της εφαρμογής, ενώ για τις ανάγκες της μετάφρασης χρησιμοποιούνται αντίστοιχα νεολογισμοί, π.χ. snoopers (σνούπερ –τα μέλη της εταιρείας, όπως και οι χρήστες της εφαρμογής), snooping (σνουπάρω –κάνω χρήση της εφαρμογής), geosnoop (γεωσνούπ –ο εντοπισμός της γεωγραφικής θέσης του χρήστη μέσω της εφαρμογής).

Εύα φαν ντεν Μπεργκ

Από το Άμστερνταμ μέχρι το Σίδνεϊ, από τη Νέα Υόρκη μέχρι το Λονδίνο, η καριέρα της Εύας την έχει οδηγήσει σε όλο τον πλανήτη –όμως αυτή τη στιγμή σπίτι της είναι το Σόρνιτις του Λονδίνου, όπου ζει με τον σύζυγό της, τον χρηματιστή Αρνό Γιάνκοβιτς, και την κόρη τους Ράντισον. Το 2014 ίδρυσε το Snoop μαζί με τον τότε σύντροφό της @xtopher –η ιδέα γεννήθηκε από μία επιθυμία: να διατηρήσουν επαφή αν και τους χώριζαν 5.000 χιλιόμετρα ωκεανού. Στο μεταξύ ο Τόφερ και η Εύα έπαψαν να είναι ζευγάρι, αλλά η επαφή παραμένει: το Snoop. Μπορείς να έρθεις κι εσύ σε επαφή μαζί της στο @evaluation ή μέσω της βοηθού της, Άνι Κρέσγουελ.

Ακούει: Nico / Janitor of Lunacy

ΡΙΚ Αντεγέμι

κουμπάρας

Ο Ρικ είναι ο τύπος με το χρήμα, ο κουμπάρας, ο κλειδοκράτορας –το 'πιασες το νόημα. Κρατάει ζωντανό το Snoop από τις πρώτες μέρες, ενώ η σχέση του με τον Τοφ είναι ακόμα πιο παλιά. Τι να κάνουμε; Το Snoop είναι οικογενειακή υπόθεση. Ο Ρικ ζει με τη σύζυγό του, Βερονίκ, στο Χάιγκεϊτ του Λονδίνου. Μπορείς να τον συνουπάρεις στο @rikshaw.

Ακούει: Γουίλι Μπόμπο / La Descarga del Bobo

Έλιοτ Κρος

αρχιφύτουλας

Μπορεί η μουσική να αποτελεί την καρδιά του Snoop, όμως το DNA του είναι ο προγραμματισμός και ο Έλιοτ είναι ο μάεστρος του προγραμματισμού. Προτού το Snoop καταλήξει ένα έντονο ροζ εικονίδιο στο κινητό σου, ήταν ένα σύνολο γραμμών java στην οθόνη κάποιου –και αυτός ο κάποιος ήταν ο Έλιοτ. Κολλητός του Τόφερ πριν από το πρώτο τους ξύρισμα, είναι πιο κουλ από κάθε άλλον σπασίκλα της τεχνολογίας στον πλανήτη. Μπορείς να τον συνουπάρεις στο @ex.

Ακούει: Kraftwerk / Autobahn

Μιράντα Χαν κολλητάρι

Η Μιράντα γουστάρει τις γόβες-σιλέτο, την τελευταία λέξη της μόδας και τον *τέλειο* καφέ. Όταν δεν απολαμβάνει τον σιγοκαβουρδισμένο καφέ της από τη Γουατεμάλα και δεν σερφάρει στο Net-a-Porter, είναι το επίσημο χαμόγελο του Snoop. Θέλεις να μας γράψεις, να μας καλέσεις, να μας τα χώσεις ή να πεις ένα γεια; Ξεκινάς από τη Μιράντα. Το Snoop ξέρει ότι δεν υπάρχουν ποτέ αρκετοί ακόλουθοι –ή φίλοι. Μπορείς να πιάσεις φίλιες με τη Μιράντα στο [@mirandelicious](#).

Ακούει: Μαντόνα / 4 Minutes

Τάιγκερ-Μπλου Εσπόζιτο βασιλίτσα του κουλ

Η επιτομή της ηρεμίας, η Τάιγκερ καταφέρνει να παραμένει χαρακτηριστικά ζεν με τη βοήθεια της καθημερινής γιόγκα, της ενσυνειδητότητας και –φυσικά– της μουσικής μέσω Snoop, που ακούγεται διαρκώς στα τεράστια ακουστικά της. Όταν δεν εκτελεί τη στάση του ώμου ή δεν χαλαρώνει με τη στάση του απείρου (για τους αδαιές, ξαπλώνετε στο πλάι και τεντώνετε ψηλά το πόδι), λαδώνει τα γρανάζια του Snoop, φροντίζοντας να δείχνουμε στα καλύτερά μας, και μας διαφημίζει. Χαλάρωσε μαζί της στο [@blueskythinking](#).

Ακούει: Τζέι-Τζάγκνις / Aad Guray Nameh

Καρλ Φόστερ άνθρωπος του νόμου

Ένα είναι σίγουρο –ο Καρλ μάς κρατάει στον ίσιο δρόμο και φροντίζει κάθε φορά που σνουπάρουμε να το κάνουμε νόμιμα. Απόφοιτος του UCL, ο Καρλ έκανε την άσκησή του στα Δικαστήρια της Τεμπλ Σκουέρ. Κατόπιν συνεργάστηκε με πολλά διεθνή δικηγορικά γραφεία, κυρίως στη βιομηχανία της ψυχαγωγίας. Ζει στο Κρόιτον. Μπορείς να τον σνουπάρεις στο [@carlfoster1972](#).

Ακούει: The Rolling Stones / Sympathy for the Devil

Από την ιστοσελίδα του BBC News
Πέμπτη 16 Ιανουαρίου

ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΣΕ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΘΕΡΕΤΡΟ, ΜΕ 4 ΝΕΚΡΟΥΣ ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ

Το πολυτελές χιονοδρομικό θέρετρο του Σεν Αντουάν συγκλονίστηκε από την είδηση μιας δεύτερης τραγωδίας μέσα στην εβδομάδα, λίγα εικοσιτετράωρα αφού του μια χιονοστιβάδα καταπλάκωσε έξι άτομα και βύθισε για μέρες στο σκοτάδι μεγάλο τμήμα της περιοχής.

Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ένα απομονωμένο σαλέ, αποκλεισμένο εξαιτίας της χιονοστιβάδας, μετατράπηκε σε «σπίτι του τρόμου», με αποτέλεσμα τέσσερις Βρετανοί να χάσουν τη ζωή τους και άλλοι δύο να καταλήξουν στο νοσοκομείο.

Ο συναγερμός σήμανε μόνο όταν κάποιοι επιζώντες κατάφεραν να διανύσουν απόσταση τουλάχιστον πέντε χιλιομέτρων μέσα στο χιόνι και να ζητήσουν βοήθεια μέσω ασυρμάτου, εγείροντας ερωτήματα για τους λόγους που οι γαλλικές Αρχές απέτυχαν να αποκαταστήσουν πιο έγκαιρα τις βλάβες στο ηλεκτρικό δίκτυο και στο δίκτυο κινητής τηλεφωνίας μετά τη χιονοστιβάδα της Κυριακής.

Ο επικεφαλής της τοπικής αστυνομίας, Ετιέν Ντιπόν, αρνήθηκε να σχολιάσει και αρκέστηκε να δηλώσει ότι «οι έρευνες συνεχίζονται», όμως ένας εκπρόσωπος της Βρετανικής Πρεσβείας στο Παρίσι δήλωσε: «Είμαστε σε θέση να επιβεβαιώσουμε ότι ενημερωθήκαμε για τον θάνατο τεσσάρων Βρετανών πολιτών στην περιοχή της Σαβοΐας, στις Γαλλικές Άλπεις, ενώ σε αυτό το στάδιο η τοπική αστυνομία αντιμετωπίζει τα περιστατικά ως ανθρωποκτονίες που συνδέονται μεταξύ τους. Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στους φίλους και στις οικογένειες των θυμάτων.»

Οι οικογένειες των εκλιπόντων έχουν ενημερωθεί.

Λέγεται ότι οχτώ επιζώντες, επίσης Βρετανοί σύμφωνα με τις πληροφορίες, συνδράμουν στις έρευνες της αστυνομίας.

Η φετινή χρονιά χαρακτηρίζεται από ασυνήθιστα έντονες χιονοπτώσεις. Η χιονοστιβάδα της Κυριακής ήταν η έκτη από την έναρξη της χιονοδρομικής σεζόν, με το σύνολο των απωλειών στην περιοχή να ανέρχεται στα δώδεκα άτομα.

ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ

ΛΙΖ

Προφίλ Snoop: ANON101

Ακούει: Τζέιμς Μπλαντ / You're Beautiful²

Σνούπερ: 0

Ακόλουθοι στο Snoop: 0

Στο βανάκι από το αεροδρόμιο της Γενεύης, έχω τα ακουστικά χωμένα στα αυτιά μου. Αγνώω τις φιλικές ματιές του Τόφερ, όπως και την Εύα, που γυρίζει φευγαλέα και με κοιτάζει. Για κάποιο λόγο, βοηθάει. Βοηθάει που έχω αποκλείσει από το μυαλό μου τις φωνές, τις δικές τους φωνές, που με τραβολογάνε από δω κι από κει, διεκδικούν την αφοσίωσή μου και με σφυροκοπούν με τα επιχειρήματά τους.

Αντ' αυτού αφήνω τον Τζέιμς Μπλαντ να τις καλύψει, λέγοντάς μου ξανά και ξανά ότι είμαι όμορφη. Η ειρωνεία της δήλωσης με βάζει σε πειρασμό να ξεσπάσω σε γέλια, αλλά δεν το κάνω. Υπάρχει κάτι το ανακουφιστικό σε αυτό το ψέμα.

Είναι 1.52 μ.μ. Από το παράθυρο ο ουρανός δείχνει γκριζος σαν το μολύβι, ενώ οι νιφάδες του χιονιού στροβιλίζονται υπνωτιστικά. Παράξενο. Το χιόνι είναι τόσο λευκό στο έδαφος, αλλά όταν πέφτει δείχνει γκριζο με φόντο τον ουρανό. Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι στάχτη.

Έχουμε αρχίσει να ανηφορίζουμε. Το χιόνι πυκνώνει όσο ανεβαίνουμε και δεν λιώνει σε νερό όταν πέφτει στο παράθυρο, αλλά κολλάει, γλιστρώντας στο τζάμι, με τους υαλοκαθαριστήρες να το παρασέρνουν στο πλάι, σχηματίζοντας ρυάκια λασπόχιονου που κυ-

² Σ.τ.Μ.: Είσαι όμορφη.

λούν οριζόντια στο παράθυρο του συνοδηγού. Ελπίζω το βανάκι να έχει ειδικά χιονολάστιχα.

Ο οδηγός αλλάζει ταχύτητα· πλησιάζουμε σε άλλη μια φουρκέτα. Καθώς το βανάκι παίρνει την κλειστή στροφή, το έδαφος χάνεται και, για κλάσματα του δευτερολέπτου, έχω την αίσθηση ότι θα πέσουμε –ένας ξαφνικός ίλιγγος ανακατεύει το στομάχι μου και μου προκαλεί ζαλάδα. Κλείνω τα μάτια, αποκλείοντας τους πάντες, και αφήνομαι να χαθώ στη μουσική.

Κι έπειτα το τραγούδι σταματάει.

Και είμαι μόνη, με μονάχα μία φωνή στο μυαλό μου, και δεν μπορώ να την αποκλείσω. Είναι η δική μου φωνή. Και ψιθυρίζει την ερώτηση που επαναλαμβάνω διαρκώς από μέσα μου από τη στιγμή που απογειώθηκε το αεροπλάνο από τον αεροδιάδρομο του Γκάτγουικ.

Γιατί ήρθα; *Γιατί;*

Ωστόσο ξέρω την απάντηση.

Ήρθα γιατί δεν είχα τη δυνατότητα να το αποφύγω.

EPIN

Προφίλ Snoop: Δ/Υ

Ακούει: Δ/Υ

Ακόλουθοι στο Snoop: Δ/Υ

Το χιόνι *συνεχίζει* να πέφτει –χοντρές λευκές νιφάδες που βολοδέρνουν ράθυμα και καταλήγουν απαλά στις κορυφές, στις πίστες και στις κοιλάδες του Σεν Αντουάν.

Τις τελευταίες δύο βδομάδες έχει ρίξει τρία μέτρα χιόνι και, σύμφωνα με το δελτίο καιρού, αναμένεται κι άλλο. Χιονοαποκάλυψη, σύμφωνα με τον χαρακτηρισμό του Ντάνι. Χιονοαρμαγεδδών. Οι αναβατήρες σταμάτησαν, λειτούργησαν ξανά, σταμάτησαν πάλι. Αυτή τη στιγμή σχεδόν όλοι οι αναβατήρες στο θέρετρο είναι εκτός λειτουργίας, όμως το πιστό μικρό τελεφερίκ που καταλήγει στον οικισμό μας εξακολουθεί να ανεβαίνει αγκομαχώντας. Κινείται μέσα σε γυάλινο φρεάτιο, οπότε ακόμα και η εντονότερη χιονόπτωση δεν το επηρεάζει, το χιόνι απλώς καλύπτει σαν κουβέρτα το φρεάτιο αντί να θάβει τις ράγες. Κι αυτό είναι καλό –αφού, στις σπάνιες περιπτώσεις που διακόπτεται η λειτουργία του, είμαστε εντελώς αποκομμένοι. Δεν υπάρχει δρόμος για το Σεν Αντουάν 2000, τουλάχιστον όχι τον χειμώνα. Τα πάντα, από τους φιλοξενούμενους στο σαλέ μέχρι και την τελευταία ποσότητα τροφίμων για το πρωινό, το μεσημεριανό και το βραδινό, μεταφέρονται με το τελεφερίκ. Εκτός κι αν έχεις τα φράγκα για να χρησιμοποιήσεις ελικόπτερο (και, πιστέψτε με, δεν είναι τόσο απίθανο σε αυτό το μέρος). Όμως τα ελικόπτερα δεν πετάνε σε δυσμενείς συνθήκες. Αν έρχεται χιονοθύελλα, παραμένουν στην ασφάλεια της κοιλάδας.

Όταν το παρασκέφτομαι, μου δημιουργεί μια παράξενη αίσθηση –κάτι σαν κλειστοφοβία, που έρχεται σε αντίθεση με την απέραντη θέα από το σαλέ. Δεν οφείλεται μόνο στο χιόνι, οφείλεται στο τεράστιο βάρος από τις ανεπιθύμητες αναμνήσεις που κουβαλάω μέσα μου. Αν σταματήσω για περισσότερα από ένα δυο λεπτά, οι εικόνες αρχίζουν να εμφανίζονται απρόσκλητες, πλημμυρίζοντας το μυαλό μου –τα μουδιασμένα δάχτυλα που σκάβουν στο πακτωμένο χιόνι, η γυαλάδα του ηλιοβασιλέματος στο μελανιασμένο δέρμα, το λαμπύρισμα των παγωμένων βλεφαρίδων. Ευτυχώς σήμερα δεν προλαβαίνω να σταματήσω. Έχει πάει μία η ώρα και εξακολουθώ να καθαρίζω το προτελευταίο δωμάτιο, όταν ακούω τον τρεμάμενο ήχο του γκονγκ από το ισόγειο. Ο Ντάνι. Φωνάζει το όνομά μου και κάτι που δεν καταφέρνω να το ακούσω.

«Τι;» λέω δυνατά και μου φωνάζει ξανά, με τα λόγια του πιο ξεκάθαρα αυτή τη φορά. Μάλλον πλησίασε στη βάση της σκάλας.

«Είπα, το φαγητό είναι έτοιμο. Σούπα με παστινάκη και τρούφα. Κούνα λοιπόν τον κώλο σου και κατέβα.»

«Μάλιστα, σεφ», φωνάζω με τη σειρά μου, κοροϊδευτικά. Ρίχνω βιαστικά το περιεχόμενο από το καλάθι του μπάνιου στη μαύρη σακούλα, αλλάζω σακούλα στο καλάθι και κατεβαίνω βιαστικά την ελικοειδή σκάλα μέχρι τον χώρο υποδοχής, όπου με υποδέχεται η υπέροχη μυρωδιά από τη σούπα του Ντάνι, μαζί με το «Venus in Furs» που ακούγεται από την κουζίνα.

Το Σάββατο είναι η καλύτερη και ταυτόχρονα η χειρότερη μέρα της εβδομάδας. Η καλύτερη επειδή είναι μέρα μεταβατική –δεν υπάρχουν φιλοξενούμενοι και με τον Ντάνι είμαστε μόνοι στο σαλέ, έχοντας το ελεύθερο να αράξουμε στην πισίνα ή στην εξωτερική σάουνα και να ακούμε τη μουσική που γουστάρουμε όσο δυνατά θέλουμε.

Η χειρότερη επειδή είναι μέρα μεταβατική, που σημαίνει ότι πρέπει να αλλάξω κλινοσκεπάσματα σε εννιά διπλά κρεβάτια, να καθαρίσω εννιά μπάνια (έντεκα, αν υπολογίσουμε την τουαλέτα στο ισόγειο και την ντουσιέρα στην πισίνα), να ξεσκονίσω και να καθαρίσω με την ηλεκτρική σκούπα δεκαοχτώ ερμάρια για τον εξοπλισμό

του σκι, για να μην αναφέρω το καθιστικό, την τραπεζαρία, το γραφείο, τον περιβέ χώρο και το εξωτερικό καπνιστήριο, όπου αναγκάζομαι να μαζεύω όλες εκείνες τις αηδιαστικές γόπες που σκορπάνε μονίμως τριγύρω οι καπνιστές, παρά τους εμφανείς κάδους και τους κουβάδες. Τουλάχιστον ο Ντάνι καθαρίζει την κουζίνα, παρότι έχει τη δική του λίστα με υποχρεώσεις. Το δείπνο του σαββατόβραδου είναι πάντοτε μεγάλη υπόθεση. Όπως είναι φυσικό, πρέπει να εντυπωσιάσεις τους νέους φιλοξενούμενους.

Καθόμαστε στο μεγάλο τραπέζι της τραπεζαρίας και διαβάζω τις πληροφορίες που μου έστειλε με μέιλ η Κέιτ σήμερα το πρωί, ενώ τρώω με το κουτάλι τη σούπα του Ντάνι. Είναι γλυκιά και γήινη, με μικροσκοπικά τραγανά κομμάτια διάσπαρτα στην επιφάνεια –τρίμματα παστινάκης σοταρισμένα σε λάδι τρούφας, αν καταλαβαίνω σωστά.

«Η σούπα είναι πολύ νόστιμη», λέω. Ξέρω καλά τι κάνω. Ο Ντάνι σηκώνει ψηλά τα μάτια σαν να λέει *Κάτι μας είπες τώρα*. Δεν είναι μετριόφρων, σε καμία περίπτωση. Πάντως είναι τρομερός μάγειρας.

«Λες να αρέσει στους αποψινούς;» Μάλλον θέλει ν' ακούσει κι άλλα κομπλιμέντα, αλλά δεν τον αδικώ. Ο Ντάνι φέρεται σαν ξεδιάντροπη ντίβα ως προς τη μαγειρική του και, όπως κάθε καλλιτέχνης, το απολαμβάνει όταν αναγνωρίζουν την αξία του.

«Είμαι σίγουρη. Είναι τέλεια, πραγματικά σε ζεσταίνει και είναι... εεε... περίπλοκη.» Προσπαθώ να προσδιορίσω το ιδιαίτερο πικάντικο χαρακτηριστικό που κάνει τη σούπα τόσο καλή. Στον Ντάνι αρέσει η ακρίβεια στις φιλοφρονήσεις. «Σαν να έχεις το φθινόπωρο στο πιάτο σου. Τι άλλο θα φτιάξεις;»

«Έχω αμίζ-μπους.» Ο Ντάνι μετράει τα πιάτα με τα δάχτυλα. «Η σούπα τρούφας είναι το ορεκτικό. Μετά μπουτί ελαφιού για τους κρεατοφάγους και ραβιόλια με μανιτάρια για τους χορτοφάγους. Για επιδόρπιο κρεμ μπρουλέ. Και μετά τυριά.»

Η κρεμ μπρουλέ του Ντάνι κλέβει την παράσταση και είναι να γλείφεις τα δάχτυλά σου. Έχω δει φιλοξενούμενους να αρπάζονται κυριολεκτικά στα χέρια για την τελευταία μερίδα.

«Τέλειο ακούγεται», λέω ενθαρρυντικά.

«Αρκεί να μην έχουμε τίποτα μαλάκες κρυπτοχορτοφάγους αυτή τη φορά», λέει δύσθυμα. Δεν έχει συνέλθει ακόμη από την περασμένη βδομάδα, όταν ένας από τους φιλοξενούμενους αποδείχτηκε ότι όχι μόνο ήταν βίγκαν αλλά είχε και δυσανεξία στη γλουτένη. Μάλλον δεν έχει συγχωρήσει ακόμη την Κέιτ.

«Η Κέιτ ήταν *απολύτως* σαφής», λέω, προσπαθώντας να τον καθησυχάσω. «Ένας με δυσανεξία στη λακτόζη, ένας στη γλουτένη, τρεις χορτοφάγοι. Κανένας βίγκαν. Αυτά.»

«Αποκλείεται», λέει ο Ντάνι, εξακολουθώντας να το παίζει οσιομάρτυρας. «Κάποιος απ' αυτούς θα κάνει διατροφή με χαμηλούς υδατάνθρακες ή κάτι τέτοιο. Ή θα είναι καρποφάγος. Ή αεροφάγος.»

«Αν είναι αεροφάγος, δεν πρόκειται να σε ζαλίσει, έτσι δεν είναι;» του απαντάω λογικά. «Εδώ πάνω θα βρει όσον αέρα τραβάει η ψυχή του.»

Δείχνω το τεράστιο παράθυρο που κυριαρχεί στη νότια πλευρά του δωματίου. Έχει θέα στις κορυφές και στις κορυφογραμμές των Άλπεων, ένα πανόραμα που σου κόβει την ανάσα και, παρότι ζω εδώ, υπάρχουν φορές που κοντοστέκομαι παρασυρμένη από την ομορφιά του. Σήμερα η ορατότητα δεν είναι καλή, τα σύννεφα είναι χαμηλά και υπάρχει υπερβολικά πολύ χιόνι στην ατμόσφαιρα. Όμως, με καλό καιρό, μπορείς να δεις σχεδόν μέχρι τη λίμνη της Γενεύης. Πίσω μας, βορειοανατολικά του σαλέ, υψώνεται η Νταμ Μπλανς, η ψηλότερη κορυφή στην κοιλάδα του Σεν Αντουάν, σκιάζοντας τα πάντα.

«Διάβασε τα ονόματα», λέει ο Ντάνι, αφού τρώει μια κουταλιά σούπα, με αποτέλεσμα να ακουστεί σαν *άβασε τα νόματα*. Η προφορά του παραπέμπει στο νότιο Λονδίνο, αν και ξέρω ότι μεγάλωσε στο Πόρτσμουθ. Δεν είμαι ποτέ σίγουρη αν το κάνει για επίδειξη. Ο Ντάνι είναι θεατρίνος και, όσο πιο πολύ τον γνωρίζω, τόσο με συναρπάζει το περίπλοκο μείγμα ταυτοτήτων κάτω από την επιφάνεια. Μία από αυτές είναι όταν κάνει τον Λονδρέζο μάγκα στους φιλοξενούμενους. Σε εξόδους μας στο Σεν Αντουάν τον έχω δει να αλλάζει από πιστό αντίγραφο του Γκάι Ρίτσι σε φλογερή απομίμηση του ΡουΠολ μέσα σε διάστημα πέντε λεπτών.

‘Όχι πως δικαιούμαι να μιλάω. Παίζω κι εγώ θέατρο. Φαντάζομαι ότι όλοι μας το κάνουμε, ως έναν βαθμό. Είναι μία από τις απολαύσεις του να βρίσκομαι εδώ, σε ένα τέτοιο μέρος, όπου όλοι είναι περαστικοί. Μπορείς να ξεκινάς διαρκώς από το μηδέν.

«Αυτή τη φορά πρέπει όλα να γίνουν σωστά», λέει, διακόπτοντας τις σκέψεις μου. Προσθέτει μια ελάχιστη ποσότητα φρεσκοτριμμένο πιπέρι στη σούπα του, τη δοκιμάζει και δείχνει να την εγκρίνει. «Δεν θα αντέξω άλλη μία μαλακισμένη Μαντλέν. Η Κέιτ θα με αφαλοκόψει.»

Η Κέιτ είναι η περιφερειακή διαχειρίστρια, υπεύθυνη για τον έλεγχο των κρατήσεων και τον εφοδιασμό και των έξι σαλέ της εταιρείας. Θέλει να απευθυνόμαστε στους φιλοξενούμενους με το μικρό τους όνομα από την πρώτη μέρα. Λέει ότι αυτό μας κάνει να ξεχωρίζουμε από τις μεγάλες αλυσίδες πρακτορείων. Η προσωπική πινελιά. Μόνο που είναι πιο δύσκολο απ’ όσο ακούγεται, βδομάδα μπαίνει βδομάδα βγαίνει. Την περασμένη βδομάδα ο Ντάνι έπιασε φιλίες με μια γυναίκα ονόματι Μαντλέν, μόνο που, όταν ήρθαν οι φόρμες αξιολόγησης, αποδείχτηκε ότι στο γκρουπ δεν υπήρχε καμία γυναίκα με το όνομα Μαντλέν. Ούτε κάποια άλλη που το όνομά της να αρχίζει από Μ. Ακόμη δεν έχει ιδέα με ποια μιλούσε όλη τη βδομάδα.

Διατρέχω με το δάχτυλο τη λίστα που έστειλε χθες το βράδυ η Κέιτ.

«Αυτή τη φορά έχουμε ένα εταιρικό γκρουπ. Μια εταιρεία τεχνολογίας ονόματι Snoop. Εννιά άτομα, όλα σε ξεχωριστά δωμάτια. Εύα φαν ντε Μπεργκ, συνιδρύτρια. Τόφερ Σεντ Κλερ-Μπρίτζες, συνιδρυτής. Ρικ Αντεγέμι, κουμπάρας, Έλιοτ Κρος, αρχιφύτουλας.» Ο Ντάνι ρουθουνίζει ενώ τρώει τη σούπα του, παρ’ όλ’ αυτά συνεχίζω. «Μιράντα Χαν, κολλητάρι. Ίνιγκο Ράιντερ, αφεντικό του Τόφερ. Άνι Κρέσγουελ, αρχιδαμάστρια της Εύας. Τάιγκερ-Μπλου Εσπόζιτο, βασίλισσα του κουλ. Καρλ Φόστερ, άνθρωπος του νόμου.»

‘Όταν ολοκληρώνω, ο Ντάνι κυριολεκτικά κλαίει από τα γέλια, με αποτέλεσμα να στραβοκαταπιεί.

«Όντως έτσι λέει;» καταφέρνει να πει ενώ συνεχίζει να βήχει. «Κουμπάρας; Τάιγκερ τι; Κι εγώ που νόμιζα ότι η Κέιτ δεν έχει χιούμορ. Πού είναι η κανονική λίστα;»

«Αυτή είναι η κανονική λίστα», λέω, προσπαθώντας να μη βάλω τα γέλια καθώς κοιτάζω το παραμορφωμένο πρόσωπο του Ντάνι που γυαλίζει από τα δάκρυα. «Πάρε μια χαρτοπετσέτα.»

«Τι; Με δουλεύεις, έτσι;» λέει ασθμαίνοντας κι έπειτα γέρνει πίσω και αρχίζει να κάνει αέρα με τη χαρτοπετσέτα. «Εντάξει, το παίρνω πίσω. Στην περίπτωση του Snoop, ταιριάζει.»

«Ξέρεις την εταιρεία;» Ξαφνιάζομαι. Συνήθως ο Ντάνι δεν διαθέτει τέτοιες γνώσεις. Έχουμε κάθε καρδιάς καρύδι εδώ πέρα, πολλά ιδιωτικά πάρτι, σπανιότερα κάποιο γάμο ή μια επέτειο, αλλά και αναπάντεχα πολλά εταιρικά πακέτα –φαντάζομαι ότι είναι πιο εύκολο να χωνέψεις τα έξοδα όταν πληρώνει η εταιρεία σου. Ένα σωρό δικηγορικά γραφεία, επενδυτικά κεφάλαια και εταιρείες από τη λίστα των 500 του *Fortune*. Πρώτη φορά ο Ντάνι έχει ακουστά μια εταιρεία που εγώ αγνοώ. «Τι είναι;»

«Το Snoop;» Είναι η σειρά του Ντάνι να ξαφνιαστεί. «Γαμώτο, ρε Έριν, σε σπηλιά ζεις;»

«Όχι, απλώς... δεν την έχω ξανακούσει. Έχει σχέση με τα μέσα ενημέρωσης;» Δεν ξέρω γιατί επέλεξα αυτόν τον κλάδο. Μάλλον σκέφτηκα ότι σε αυτόν τον τομέα θα έκανε καριέρα κάποια ονόματι Τάιγκερ-Μπλου Εσπόζιτο.

«Όχι, εφαρμογή είναι.» Ο Ντάνι με κοιτάζει δύσπιστα. «*Ειλικρινά* δεν την έχεις ακουστά; Ξέρεις –Snoop–, η μουσική εφαρμογή. Σου επιτρέπει... εεε, να κατασκοπεύεις τους άλλους, Με δυο λόγια.»

«Δεν έχω ιδέα για τι πράγμα μιλάς.»

«Το Snoop, Έριν», λέει ο Ντάνι, πιο επιτακτικά αυτή τη φορά, λες και αν συνέχιζε να το επαναλαμβάνει θα έδινε μια στο μέτωπό μου και θα έλεγα *Ναι, μωρέ, το Snoop!* Βγάζει το κινητό του, σκρολάρει στις εφαρμογές και βρίσκει ένα εικονίδιο που δείχνει κάτι σαν δυο μάτια σε έντονο ροζ φόντο. Ίσως δυο γρανάζια, είναι δύσκολο να καταλάβεις από το λογότυπο. Το πατάει και η οθόνη γίνεται έντονα ροζ κι έπειτα μαύρη, και εμφανίζονται με φούξια γράμματα οι λέξεις *Snoop. Πραγματικοί άνθρωποι, πραγματικός χρόνος, πραγματικά δυνατά.*

Αυτή τη φορά τα δύο όμικρον του λογότυπου είναι τα καρούλια μιας κασέτας.

«Το συνδέεις με τον λογαριασμό σου στο Spotify ή όπου θες», εξηγεί ο Ντάνι, ενώ ταυτόχρονα σκρολάρει στο μενού, λες και η λίστα με τις διάφορες διασημότητες θα ξεκαθαρίσει τα πάντα. «Και ό,τι ακούς γίνεται δημόσια.»

«Γιατί να θέλει κάποιος κάτι τέτοιο;» λέω ανέκφραστα.

«Δούναι και λαβείν», λέει ο Ντάνι και ακούγεται ανυπόμονος. «Το θέμα δεν είναι αν ακούν εσένα, αλλά ότι, αν μπεις στο Snoop, μπορείς εσύ να ακούς τους άλλους. Μπανιστήρι με τα αυτιά, έτσι το χαρακτηρίζουν στο Snoop.»

«Δηλαδή... μπορώ να μάθω τι ακούει... ξέρω γω... η Μπιγιονσέ; Αν δηλαδή χρησιμοποιεί την εφαρμογή.»

«Ω, ναι. Και η Μαντόνα. Και ο Τζέι Ζεντ. Και ο Τζάστιν Μπίμπερ. Και όποιος άλλος. Οι διασημότητες το λατρεύουν –είναι το νέο Instagram. Είναι σαν να έρχεσαι σε επαφή, εντάξει; Αλλά χωρίς να δίνεις πολλές πληροφορίες.»

Κατανεύω με αργές κινήσεις. Η αλήθεια είναι ότι μπορώ να καταλάβω γιατί τους αρέσει.

«Δηλαδή μιλάμε βασικά για τις μουσικές λίστες των διασήμων;»

«Καμία σχέση με λίστες», λέει ο Ντάνι. «Το όλο νόημα είναι ότι συμβαίνει σε πραγματικό χρόνο. Ακούς τι ακούνε αυτή τη στιγμή.»

«Κι αν κοιμούνται;»

«Δεν ακούς τίποτα. Αν δεν είναι συνδεδεμένοι, και να ακούν κάτι, δεν εμφανίζονται στο πεδίο αναζήτησης, ενώ, αν σνουπάρεις κάποιον και σταματήσει να ακούει, σταματάει αυτόματα το κομμάτι και μπορείς να σνουπάρεις κάποιον άλλον.»

«Δηλαδή, αν σνουπάρεις κάποιον και σταματήσει να ακούει για να απαντήσει στο τηλέφωνο...»

Ο Ντάνι κατανεύει.

«Ναι, το κομμάτι κόβεται.»

«Πολύ μάπα ιδέα.»

Γελάει και κουνάει αρνητικά το κεφάλι.

«Μάλλον δεν το κατάλαβες. Το νόημα είναι...» Σταματάει, προσπαθώντας να εκφράσει με λέξεις κάτι απροσδιόριστο. «Το νόημα είναι η επαφή. Ουσιαστικά, ακούς ό,τι κι ο άλλος, σε πραγματικό χρόνο

–νότα νότα. Ξέρεις ότι, σε όποιο σημείο του κόσμου και αν βρίσκεται, η Λέιντι Γκάγκα ακούει ακριβώς το ίδιο πράγμα μ' εσένα. Πώς είναι...» Ξαφνικά έχει μια φαεινή ιδέα και το πρόσωπό του φωτίζεται. «Πώς είναι όταν βγαίνεις πρώτο ραντεβού με κάποιον και μοιράζεστε ένα ζευγάρι ακουστικά, ένα ακουστικό στο αυτί του και το άλλο στο δικό σου;»

Κατανεύω.

«Κάπως έτσι. Εσύ και η Λέιντι Γκάγκα μοιράζεστε τα ακουστικά της. Είναι πολύ έντονο. Όταν ξαπλώνεις στο κρεβάτι κι αυτός που σνουπάρεις διακόπτει τη μετάδοση, σκέφτεσαι ότι σε κάποιο άλλο σημείο του πλανήτη κάνει ακριβώς ό,τι κι εσύ, αλλάζει πλευρό, αποκοιμείται... είναι κάτι πολύ προσωπικό, ξέρεις. Όμως δεν έχει να κάνει μόνο με τους διάσημους. Ας πούμε, αν έχεις μια σχέση εξ αποστάσεως, μπορείς να σνουπάρεις τον δικό σου και να ακούτε το ίδιο τραγούδι την ίδια στιγμή. Αρκεί να ξέρεις το προφίλ του στο Σποορ. Το δικό μου είναι κλειστό.»

«Μάλιστα...» λέω επιφυλακτικά. «Δηλαδή... ας πούμε... η μουσική σου είναι δημόσια αλλά κανείς δεν ξέρει ότι είσαι εσύ;»

«Ναι, οπότε έχω μόνο δύο ακολούθους, επειδή δεν μπήκα στον κόπο να συνδέσω κάποια από τις λίστες με τις επαφές μου. Έχε υπόψη ότι μερικοί από τους διασημότερους σνούπερ είναι εντελώς άγνωστοι. Υπάρχει ένας τύπος στο Ιράν, ο ΗασΤ. Είναι στη λίστα με τους δέκα δημοφιλέστερους σνούπερ σχεδόν κάθε μήνα. Λέω στο Ιράν, αν και δεν ξέρεις πού μπορεί να βρίσκεται. Έτσι λέει στο βιογραφικό του στο Σποορ. Θα μπορούσε να είναι στη Φλόριντα.»

Μια ειδοποίηση ηχεί στο κινητό του και ανοίγει τον σύνδεσμο.

«Α, να, βλέπεις; Είναι κάποια που ακολουθώ, η Msaggronistic. Μια Γαλλοκαναδή τύπισσα στο Μόντρεαλ –ακούει μερικά γαμάτα πανκ τραγούδια. Σύμφωνα με την ειδοποίηση, συνδέθηκε και ακούει...» Σκρολάρει προς τα κάτω. «Slits, κατά τα φαινόμενα. Δεν ξέρω αν είναι του γούστου μου, αλλά αυτό είναι το θέμα, μπορεί και να είναι. Απλώς δεν ξέρω.»

«Μάλιστα.» Αμφιβάλλω αν έχω γίνει πιο σοφή, όμως τουλάχιστον βγάζει κάποιο νόημα.

«Τέλος πάντων», λέει ο Ντάνι. Σηκώνεται και αρχίζει να μαζεύει τα πιάτα της σούπας. «Αυτό εννοούσα, σε τέτοιες εταιρείες τεχνολογίας μπορείς να τους φανταστείς να αποκαλούν κουμπαρά τον οικονομικό διευθυντή ή όπως στον διάλογο τον λένε. Μάλλον τους φάνηκε πολύ προχωρημένο. Καφέ;»

Κοιτάζω το ρολόι μου. 2.17.

«Δεν προλαβαίνω. Έχω ακόμα να καθαρίσω δύο δωμάτια και μετά την πισίνα.»

«Θα σου τον φέρω.»

Σηκώνομαι και τεντώνομαι, προσπαθώντας να ξεκουράσω τον λαιμό και τους ώμους μου. Είναι έντονη άσκηση το καθάρισμα. Δεν το είχα συνειδητοποιήσει μέχρι που έπιασα αυτή τη δουλειά. Να κουβαλάς την ηλεκτρική σκούπα πάνω κάτω στις σκάλες, να τρίβεις τουαλέτες και πλακάκια. Το να καθαρίζεις εννιά δωμάτια στη σειρά είναι γερή γυμναστική.

Τελειώνω με την πισίνα όταν εμφανίζεται ο Ντάνι με μια κούπα καφέ. Ως συνήθως, φοράει το μαγιό του –ό,τι πιο μικροσκοπικό και στενό έχω δει από κοντά στη ζωή μου. Στο κίτρινο της μπανάνας, ενώ, όταν γυρίζει για να αφήσει την κούπα μου στην ξαπλώστρα, στην πίσω πλευρά εμφανίζονται με έντονα κόκκινα γράμματα οι λέξεις ΚΑΚΟ ΠΑΙΔΙ.

«Φρόντισε να μη σηκώσεις νερά», τον προειδοποιώ καθώς στέκεται στην άκρη της πισίνας, με τα χέρια απλωμένα. «Δεν ξανασφουγγαρίζω.»

Δεν λέει τίποτα, μόνο μού βγάζει τη γλώσσα κι έπειτα κάνει μια τέλεια βουτιά, χωρίς να τινάξει νερά, στο ρηχό κομμάτι της πισίνας. Το βάθος δεν είναι αρκετό για βουτιές, όμως ο Ντάνι περνάει σύρριζα από τον πάτο της πισίνας και εμφανίζεται σώος και αβλαβής στην άλλη άκρη.

«Έλα, αρκετά το καθάρισες το κωλομέρος. Βούτηξε.»

Διστάζω. Δεν έχω σκουπίσει με την ηλεκτρική την τραπεζαρία, αν και δεν ξέρω αν θα το καταλάβει κανείς.

Κοιτάζω το ρολόι μου. 3.15. Οι φιλοξενούμενοι υποτίθεται ότι θα φτάσουν στις τέσσερις. Μόλις που προλαβαίνω.

«Καλά.»

Είναι το εβδομαδιαίο τελετουργικό μας. Μία δεκάλεπτη βουτιά αφού γίνουν όλες οι αγγαρείες, ένας τρόπος να ανακτήσουμε τα εδάφη μας, να θυμηθούμε ποιος κάνει κουμάντο σε αυτό το μέρος.

Φοράω το μπικίνι μέσα από τα ρούχα μου, οπότε βγάζω το ιδρωμένο μπλουζάκι και το λεκιασμένο τζιν για το καθάρισμα και πάω να βουτήξω. Ετοιμάζομαι να το κάνω, όταν νιώθω ένα χέρι να με αρπάζει από τον αστράγαλο και να με τραβάει, και με μια κραυγή πέφτω στην πισίνα.

Βγαίνω στην επιφάνεια φτύνοντας και μαζεύω τα μαλλιά από τα μάτια μου. Νερά παντού.

«Είσαι ηλίθιος, ρε γαμώτο! Είπα, όχι νερά!»

«Χαλάρωσε.» Ο Ντάνι έχει ξεκαρδιστεί στα γέλια, με τις σταγόνες του νερού σαν πετράδια στο σκούρο του δέρμα. «Θα σφουγγαρίσω εγώ, το υπόσχομαι.»

«Αν δεν το κάνεις, πέθανες.»

«Θα το κάνω! Το είπα, εντάξει; Θα το κάνω όση ώρα στεγνώνεις τα μαλλιά σου.» Δείχνει το κοντοκουρεμένο του κεφάλι, για να μου υπενθυμίσει ότι έχει το προβάδισμα σε αυτόν τον τομέα.

Τον χτυπάω στον ώμο, αλλά δεν γίνεται να του θυμώσω, και για τα επόμενα λεπτά κολυμπάμε και παλεύουμε και τσακωνόμαστε σαν κουτάβια, και στο τέλος είμαστε και οι δύο μούσκεμα και λαχανιασμένοι και αναγκαζόμαστε να σταματήσουμε για να πάρουμε ανάσα.

Ο Ντάνι βγαίνει από το νερό χαμογελώντας και ασθμαίνοντας, και φεύγει για τα αποδυτήρια προκειμένου να αλλάξει και να υποδεχτεί τους καλεσμένους.

Κανονικά πρέπει να τον ακολουθήσω, το ξέρω. Έχω ακόμα αρκετά να κάνω, δουλειές να ολοκληρώσω, εργασίες να τελειώσω. Μα για λίγες στιγμές, μόνο για λίγες στιγμές, αφήνομαι να επιπλεύσω, με πόδια και χέρια ανοιχτά, στο διάφανο γαλάζιο νερό. Αγγίζω με τα δάχτυλα την ουλή που διατρέχει το μάγουλό μου, ακολουθώντας την ακανόνιστη γραμμή όπου το δέρμα είναι λεπτό και παραμένει ευαίσθητο, και κοιτάζω ψηλά τον γκριζό ουρανό μέσα από την τζαμένια οροφή, παρατηρώντας τις νιφάδες να στροβιλίζονται καθώς πέφτουν.

Ο ουρανός έχει ακριβώς το ίδιο χρώμα με τα μάτια του Γουίλ.

Ο χρόνος κυλάει προς την άφιξη των φιλοξενουμένων και ακούω τον Ντάνι που έχει αρχίσει να σφουγγαρίζει τα αποδυτήρια. Πρέπει να βγω αλλά δεν μπορώ. Δεν μπορώ να τραβήξω το βλέμμα μου. Μένω στη θέση μου, με τα σκούρα μαλλιά μου απλωμένα σαν βεντάλια, να επιπλέω και να κοιτάζω ψηλά. Να θυμάμαι.

Ένα πολυτελές σαλέ
Μια ανεπανάληπτη ευκαιρία
Μέχρι που οι φιλοξενούμενοι αρχίζουν να εξαφανίζονται...

Το πολυτελές χιονοδρομικό θέρετρο του Σαν Αντουάν βρίσκεται εν μέσω χιονοθύελλας. Εκεί έχουν συγκεντρωθεί οι μέτοχοι και οι διευθυντές του Snow, της πιο δημοφιλούς μουσικής εφαρμογής, για μία εβδομάδα εταιρικών διακοπών στη διάρκεια της οποίας θα καθοριστεί το μέλλον της εταιρείας.

Το διακύβευμα είναι η πιθανή εξαγορά της εταιρείας έναντι ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων, που θα μπορούσε να τους μετατρέψει όλους σε εκατομμυριούχους –ή να αφήσει κάποιους στα κρύα του λουτρού.

Ο χρόνος για την επίτευξη της συμφωνίας λιγοστεύει και, με την ομάδα χωρισμένη σε δύο στρατόπεδα, οι εντάσεις αυξάνονται. Όταν μια χιονοστιβάδα αποκλείει το σαλέ από τον έξω κόσμο και μία μέτοχος αγνοείται στα χιόνια, οι υπόλοιποι υποχρεώνονται να αναρωτηθούν: θα μπορούσε κάποιος να καταφύγει στον φόνο για να πετύχει τον σκοπό του;

**«Η Ruth Ware είναι η βασίλισσα του
"δεν αντέχω να μη διαβάσω άλλο ένα κεφάλαιο".»**
–Clare Mackintosh

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ
www.klidarithmos.gr

